

доказателство ни на едно дѣйствиѣ, Бель дѣлъ че мнозина ученицы забравятъ смѣтніето съ толко благодареніе съ колкото нежтожденіе предпріяха да го научатъ. Феликсъ се постаралъ да поучи по добръ тая наука. Истолкувалъ числата, знаковете които представляватъ и разныте дѣствія, които совершаватъ верху тия знакове, и казува доказателствата на всыте дѣствія съ начинъ толко лесенъ и толко вразумителенъ щото дѣцата требало непременно да ги разумѣятъ.

При това Феликсъ былъ чулъ да укоряватъ учителите въ оная епоха че поучавали дѣцата по вече да числятъ нежели да ся молятъ Богу прилѣпился убо въ религіозно наставленіе съ подвизы толко постоянны щото подалъ своите ученицы познанія не мало точны, които и изрядны за началныте истины на рата и на нравоученіето.

Между тия дѣянія нечаянно ся пригледилъ отъ градъ Рисанова на мѣсто едно весьма старого и весьма трудолюбиваго наставника на скоро усопшаго.

Поднаставниците иматъ едно искусство което имъ е много драгоцѣнно и вынаги превосходно обычатъ, защото не го научилъ въ правилныте училища, и което лесно ся научава. То искусство е да получаютъ произведеніе и да быдять школскы чиновницы. Тайството на това искусство е "направи до училище, училище изрядно, то есть добръ"